

OTTÓVÖLGY, VÁRDAI-HÁZ

Vzácná dobová fotografia ukazuje Papiereň pri ceste na Zabité v čase, keď ju ešte obývala rodina Várdayovcov. Dnes je táto zaujímavá stavba po dlhých rokoch chátrania na predaj...

Z obsahu tohto čísla:

- Vandalizmus vystrkuje rožky
- Vinári s úspešnou bilanciou
- Obecná knižnica vás pozýva
- Pneuservis Vincenta Hrdličku
- Škôlke pribudne nová trieda
- Aká je história „Oltárikov“?

V našich novinách píšeme o zaujímavých osobnostiach, podnikateľoch, ľuďoch čo niečo dokázali, ale nepíšeme o hrdinoch. Mohol by byť niekto hrdina, keď zachráni život, ochráni niečí majetok, zabráni páchaniu zla aj s nasadením vlastného zdravia. Ale nepíšeme o tých, ktorých je väčšina. O všetkých tých, ktorí sú pozitívne zameraní, čo žijú čestne, poctivo sa živia, a aj keby na chleba nemali, neznížia sa k tomu okradnúť dôchodcu, ničiť tabuľky arboréta, poškodzovať tabule náučného chodníka, kresliť po mestskej veži alebo premiestňovať k sebe domov sadenice levandule z verejných parkov, či lavičku z cintorína.

To ozaj potrebujeme mať medzi sebou policajta alebo byť sledovaní kamerovým systémom? Ak niekto potrebuje odbornú pomoc, sú na to odborníci v príslušných zdravotných zariadeniach, a keď niekto potrebuje 1,5 € na levanduľu, tak mu ich dám zo svojho. Nemáme v sebe toľko svedomia, alebo si myslíme, že naša rodina, naše okolie nič nevidia? Páchatelia ako keby si vôbec neuvedomovali, akému riziku sa

svojimi neuváženími činmi vystavujú. Hrozia im pokuty, súdy, záznam v registri trestov, problémy v zamestnaní, škole, opovrhnutie ostatných obyvateľov obce... Viem, že pre mládež (hoci vandali môžu byť ľudia rôzneho veku), my starší, skúsenejší, tí ktorí si viac pamätáme, hoci nie vždy múdrejší, sme tí, ktorí im nerozumejú, nechápu dobu a sme pre nich... Najlepšie to vystihuje výrok Tomáša Baťu „Keď som mal 20 rokov, myslel som si, že môj otec je idiot. Keď som mal 30 rokov, občas som si pomyslel, že má celkom pravdu. Keď som mal 40 rokov, myslel som si, že to bol celkom múdry chlap. A keď som mal 50 rokov, povedal som si: keby tu tak bol a poradil mi.“

Horšie ako samotné zlo je však nevšímavosť a ľahostajnosť. Pokiaľ budeme ľahostajní k takýmto veciam, rozmnožia sa nám ako pýr v záhrade. Čo všetko sa ešte musí stať, aby sa ľudia zmenili, aby sa zmenilo ich myslenie? Možno práve nebyť ľahostajný. Veď keď niečo vidíme, poznáme toho, kto to robí a nič proti tomu neurobíme, ako keby sme sa na tom sami podieľali. Ne-

smieme sa báť upozorňovať na problémy a na tých, čo ich spôsobujú. Nebudme ľahostajní a nebojme sa zastáť si slabších. Hlasno kritizujeme veľkých pánov a rozkrádanie v miliónoch, ale najskôr si hádam treba pozametáť pred vlastným prahom. Ak nemám zábrany ukradnúť kvetinku zo záhonu, prečo by som mal mať zábrany ukradnúť milióny? Morálka sa neznáša s dvojtvárnosťou, farižejstvom, buď je alebo nie je.

Dokonalá spoločnosť neexistuje, ľudská hlúposť je nekonečná a ani proti nej nikdy nezvítazíme. Ale to nás neopravňuje k tomu, aby sme s ňou prestali bojovať. Vravíte si, čo ja sám zmôžem? - Jedna kvapka neznamena nič, 20 000 kvapiek je jeden liter a aj more sa skladá iba z kvapiek. A to má už nejakú silu.

Jozef Mruškovič
starosta obce

„Teraz, keď sme sa naučili lietať vo vzduchu ako vtáky a plávať vo vode ako ryby, chýba nám iba jedno – aby sme sa naučili žiť na zemi ako ľudia.“

George Bernard Shaw

Z rokovania obecného zastupiteľstva

Zdravý rozpočet pre budúce roky

Jarné rokovania obecného zastupiteľstva boli venované predovšetkým finančným otázkam a rozpočtu obce na tento a ďalšie dva roky. Taktiež sa hovorilo o ďalšom postupe pri predaji projektu výstavby rodinných domov v lokalite Za rybníkom.

Vlaňajšok sme zvládli

Poslanci obecného zastupiteľstva schválili záverečný účet za rok 2015, ktorý sa v hospodárení obce skončil s miernym prebytkom, pričom príjmy spolu tvorili sumu takmer 390 tisíc eur, výdavky celkovo vyše 286 tisíc eur. Súčasťou vlaňajších príjmov je aj dotácia na dostavbu materskej školy, ktorá sa začne realizovať v tomto roku. Po jej odrátaní je výsledkom hospodárenia obce v roku 2015 prebytok vo výške 27 125,42 eur. Poslanci jednohlasne schválili prevod prebytku rozpočtového hospodárenia do rezervného fondu obce.

Rok 2016 a čo ďalej

Obecné zastupiteľstvo zároveň schválilo návrh rozpočtu obce na tento rok, ktorý po úpravách ráta s príjmami vo výške 366 tisíc eur a výdavkami v hodnote 355 tisíc eur. Pre roky 2017 a 2018 sa výhľadovo ráta s príjmi na úrovni 333 až 339 tisíc eur a s rovnakou výškou výdavkou. Zo zákona musí byť rozpočet obce vyrovnaný a nesmie byť v mínuse. Podľa hodnotenia inštitútu INEKO pri Ministerstve financií SR je hospodárenie obce hodnotené známkou 5,4 zo šiestich možných, čo znamená výborné finančné zdravie, najmä vzhľadom na okamžitú likviditu (157,1 %) a nulový počet záväzkov po lehote splatnosti.

Za rybníkom zatiaľ ticho

Ďalšou dôležitou témou jarných rokovaní našich poslancov bol predaj projektu výstavby rodinných domov Za rybníkom. Ako je známe, na základe rozhodnutia zastupiteľstva sa obec rozhodla predať tento projekt, ktorý je už súčasťou územného plánu rozvoja obce. Cena za pozemky s rozlohou 27 200 m² určených na výstavbu 42 rodinných domov bola znaleckým posudkom stanovená na 390 000 eur. Do vyhlásenej verejnej obchodnej súťaže na odpredaj projektu sa do uzávierky, ktorá bola 12. apríla 2016, nakoniec nik oficiálne neprihlásil, hoci neoficiálne prejavili záujem tri developerské spoločnosti.

Ďalšie kolo

Poslanci aj po prvom, neúspešnom kole, trvajú na rozhodnutí predať pozemky Za rybníkom podľa pôvodnej dispozície a neznižovať predajnú cenu 390 tisíc eur, ktorá predstavuje vyššiu sumu, ako je jednoročný rozpočet obce. Zhodli sa na tom, že ponuku treba intenzívnejšie propagovať a zaviazali starostu, aby obec ponuku zverejnila v čo možno najväčšom počte regionálnych novín a taktiež intenzívnejšie využila všetky možnosti propagácie cez internet a webové stránky realitných agentúr.

Tri staré, prehnité stromy na cintoríne spadli samé od seba a poškodili pomníky. Pracovníci OU preto museli vypíliť aj niekoľko starších, napadnutých stromov, ktoré už ohrozovali bezpečnosť ľudí.

Vandalizmus, bezohľadnosť, porušovanie predpisov

Prečo si špiníme vlastné hniezdo?

To, ako obec vyzerá, je vždy vizitkou jej obyvateľov a toho, ako si vedia či nevedia vážiť to, čo majú spoločné. V poslednom čase sa, bohužiaľ, aj v našej obci množia prípady, ktoré si zaslúžia odsúdenie.

Tabuľky v kontajneri

Nie je to tak dávno, čo sme v obci otvorili Arborétum s peknými lavičkami okolo náučného chodníka, informačným panelom a množstvom tabuliek, vďaka ktorým vieme, koľko rôznych a zaujímavých stromov nám rastie okolo kostolíkov. Celkom nedávno (dvakrát po sebe) sa však niekoľko týchto popisných tabuliek objavilo v smetnom kontajneri na cintoríne. Povyťfhané, odhodnené... Človeku až rozum zostáva stáť, ako si niekto nedokáže vážiť robotu druhých a prečo vlastne tabuľky vyhadzuje.

Cintorín nie je korzo...

Aj ďalší problém súvisí s cintorínom. Nájdu sa totiž ľudia, ktorí prídu na cintorín so psom. Podľa cintorínskeho poriadku je pritom (tak ako všade na svete) vstup so psom na cintorín zakázaný, azda netreba vysvetľovať prečo. Žiaľ, náš cintorín nie je obohaný neprestupným plotom a nedá sa v noci zatvoriť. O to viac sa musíme spoliehať na ohľaduplnosť majiteľov psov a na to, že nebudú porušovať nariadenie. Každý pes sa dá vychovať, aby rešpektoval určité pravidlá. Prečo je to problém u ľudí?

...ani park či záhrada

Zeleň, samozrejme, k cintorínu neodmysliteľne patrí, ale netreba si ju mýliť so záhradou či parkom. Ide konkrétne o vysadzovanie stromkov, ktoré je na cintoríne výslovne zakázané, no napriek tomu niektorí tento zákaz porušujú. Kým mladý stromček je možno pekná ozdo-

ba, o dvadsať rokov môžu jeho korene zničiť hroby v okolí. Preto tiež nedávno museli pracovníci obecného úradu vypíliť na cintoríne niekoľko stromov, napadnutých chorobami a ohrozujúcich okolie.

Tabule sú vizitka, levandule sú fuč

Informačné tabule historického chodníka sa tiež stali terčom vandálov – sú doškriabané ostrými predmetmi či pogumované čiarami od podrážok. Naši dlhoprstí sa neštítia ani krádeže čerstvo vysadených levandulí, a to hneď dvakrát – na križovatke a pred obecným úradom. Vysvetľovať takýmto darebákom, takto asi krajšie Doľany nebudeme mať, a aká je to vizitka obce a jej obyvateľov pred každým návštevníkom, asi nemá zmysel... Úmyselné poškodenie cudzej veci je podľa zákona stíhateľný prečin, krádež sadeníc za 1,50 eura z verejného priestranstva obľudnosť.

Parkovanie kade-tade

Napriek tomu, že v našej obci netrpíme nedostatkom miest, kam môže-

me zaparkovať svoje autá, nájdu sa ľudia, ktorí neváhajú svoje vozidlá odstaviť na parkových plochách, rovno na trávniku. Pritom hneď vedľa, na ceste, je miesta, kde by auto nikomu neprekážalo, dostatok... Rovnako proti predpisom je časté parkovanie na chodníku, kadiaľ sa potom už nedá prejsť s detským kočíkom. V takom prípade je lepšie parkovať pri chodníku na ceste aj za cenu, že sa tým spomalí premávka na ceste – musí však ostať prejazdný pruh so šírkou tri metre.

Počmáraná veža

Aj historická pamiatka sa „dočkala“... Zatiaľ neznámy „umelec“ ju začiatkom marca postriekal čiernym sprejom. Tu už prestávajú žarty, pretože k poškodeniu cudzej veci sa pridáva úmyselné poškodenie štátom chránenej kultúrnej pamiatky, čo trestný zákon v § 246 už kvalifikuje ako trestný čin so sadzbou odňatia slobody na tri až osem rokov... Znovu nepekná vizitka správania sa obyvateľov a ich prístupu k historickým hodnotám...

Povaha niektorých vandalských činov naznačuje, že ide zrejme o dielo detí či mladistvých. Chceli by sme preto aj touto cestou apelovať na všetkých Doľančanov a hlavne na rodičov, aby si svoje ratolesti lepšie strážili, aby im sami išli dobrým príkladom a aby ich dôrazne vystríhali pred nepríjemnými následkami, ktoré ich neuvážené činy môžu mať. Ale hlavne, skúsme všetci spolu urobiť všetko pre to, aby nám Doľany ostali pekné a čisté. Netreba na to veľa.

Dolianske vína ocenené na medzinárodných i domácich výstavách

VINHOR boduje

Malé rodinné vinárstvo VINHOR bratov Horváthovcov sa úspešne prezentuje na domácich aj zahraničných výstavách vín. Za krátke, ani nie trojročné trvanie svojej existencie, získali významné ocenenia.

Na svetovej súťaži vín VINALIES INTERNATIONALES v Paríži, ktorá je celosvetovou úniou someliérov uznávaná za najprestížnejšiu výstavu vín vo svete, získali striebornú medailu s ružovým Cabernet Sauvignon 2015. Ďalším významným úspechom sú ocenenia z výstavy Finger Lakes Internationales Wine Competition v štáte New York v USA – najväčšej benefičnej výstave vín na svete, kde bolo hodnotených 3824 vín z celého sveta. Z tejto výsta-

vy si slovenskí vinári odniesli celkovo 11 zlatých medailí, z čoho dve putovali do VINHOR Doľany, a to za Svätovavrinské suché a Cserszegy fűszeres suché, obidve ročník 2015. Okrem toho na tejto výstave obhájili aj striebornú medailu z minulého roka za Irsai Oliver suché.

Za zmienku však určite stoja aj ich úspechy na slovenských výstavách. Okrem viacerých zlatých a strieborných medailí sa im tento rok podarilo získať hneď niekoľko titulov šampióna výstav. Ich Tramín červený sladký 2015 si okrem titulu šampióna z výstavy vín v Doľanoch odniesol aj titul šampión sladkých vín z výstavy v Budmericiach. Ďalších dvoch šampiónov im prideliť odborné komisie na výstave vín v Dolných Orešanoch pre Cabernet sauvignon rosé sladké 2015 v kategórii ružových vín a tiež na výstave vín Viena Topolčianky pre Sauvignon polosladké 2015 v kategórii polosuchých a polosladkých vín.

Aj vďaka takýmto úspechom sa vína z vinárstva VINHOR, vyrobeného výlučne z hrozna dopestovaného v Dolianskom chotári, ocitajú po boku vín z najprestížnejších slovenských, ako aj svetových vinárstiev. Za redakciu Dolianskych novín bratom k ich úspechom gratulujeme a pevne veríme, že budú svojimi vínami robiť dobré meno Doľanom na slovenských ale aj zahraničných výstavách aj naďalej, k čomu im samozrejme držíme palce. Ak ste ešte ich vína neochutnali, mali by ste tak urobiť čím skôr, napríklad aj počas Otvorených pivníc na sv. Urbana 20. a 21. mája tohto roka.

Ako dopadli voľby v Doľanoch?

Hoci od posledných volieb do Národnej rady Slovenskej republiky uplynulo už pár týždňov, možno bude zaujímavé pozrieť sa, ako sme volili v našej obci a porovnať hlasovanie Doľančanov s celoslovenskými výsledkami. Do volebného zoznamu bolo v našej obci zapísaných 886 voličov. Z toho sa volieb zúčastnilo 655 osôb, ktoré odovzdali spolu 646 platných hlasov.

Strana	SR	Doľany
Smer-SD	28,3%	28,6%
SaS	12,1%	11,1%
OLaNO	11%	19,5%
SNS	8,6%	9 %
ES Naše Slovensko	8%	8,7%
Sme rodina – Boris Kollár	6,6%	8,5%
Most-Híd	6,5%	3,25
Sieť	5,6%	3,25%
KDH	4,9%	5,4%
Celková účasť	60%	72,9%

Výstava malokarpatských vín

V našich končinách má víno svoju tradíciu a veľké množstvo priaznivcov. Ak tento lahodný mok patrí k vašim obľúbeným nápojom, určite viete ako-tak odlíšiť dobré víno od toho, ktoré zaradujeme do kategórie „nepitné“.

Ak ste sa degustácií vína doteraz nikdy nezúčastnili, je na čase to zmeniť! Na podujatie takéhoto druhu sa môže vybrať každý, kto má určitý vzťah k vínu a dokáže oceniť jeho kvality. V marci 2016 sa konal už v poradí XII. ročník príjemnej výstavy vín, kde organizátori ponúkli rozmanité vína len z Malokarpatskej vinohradníckej oblasti.

Vinársky rok 2015 nám priniesol viac radosti ako sklamanie. Väčšina vystavovaných vín bola práve z tohto, vinohradníkmi a vinármi vychváleného roku. O svoje „poklady“ sa podelilo spolu až 94 vystavovateľov, čo je o 36% viac oproti minulému roku. Vybieralo sa celkovo 362 vzoriek - 239 bielych, 42 ružových a 81 červených vín, z ktorých vzišiel jeden šampión výstavy. Stal sa ním sladký Tramín červený 2015 z vinárstva VINHOR Dolňany. Môžeme byť právom hrdí, že toto ocenenie získali mladí vinári z rodných Dolian.

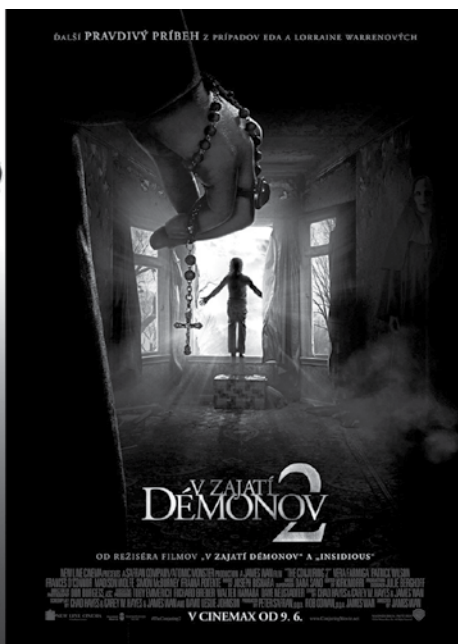
Pod odborným vedením prezidenta Zväzu výrobcov hrozna a vína na Slovensku Ing. Ľubomíra Viteka sa hodnotili vína v siedmych degustačných komisiách. Členovia komisií udelili 33 zlatých, 115 strieborných a 172 bronzových medailí. Nebola núdza o prívlastky excelentný, či výborný. Organizátorov teší, že každý rok pribúda počet vystavovateľov z Dolian. Tento rok to bolo takmer 16 percent výrobcov vína. Takže sa zlaté medaile ušli aj Dolančanom.

Okrem známych mien sa na výstave prezentovali aj menej známi vinári alebo úplní nováčikovia. Súčasťou ochutnávky bolo aj udeľovanie cien v rôznych kategóriách. Starosta obce Jozef Mruškovič udelil cenu opäť vinárstvu VIN-

HOR za ich sladký Cabernet Sauvignon rosé 2015. Spolok vinohradníkov a vinárov udelil cenu Petrovi Demovičovi, ako dlhoročnému malovýrobcovi z Dolian, ktorý obohacuje Doliansku výstavu svojim vínom od začiatku.

O skvelú atmosféru, ktorá panovala počas celého trvania akcie, sa staral zohratý tím ľudí zo spolku, ale nemalý podiel na tom mali aj dolianski hudobníci, ktorí prišli potešiť uši všetkých zúčastnených. Tí, čo sa nezúčastnili tejto vydarenej akcie, môžu ľutovať. Ale nič nie je stratené, o rok tu bude ochutnávka vín zasa.

Predstavujeme dolianskych podnikateľov

Adresu Doľany 247 na dolnom konci Pažite dobre poznajú všetci motoristi, a nielen dolianski. Ostatným napovie veľká pneumatika ako pútač pred domom. Už viac ako desať rokov tu funguje pneuservis Vincenta Hrdličku.

Čo bolo príčinou, že ste s vlastným podnikaním začali pomerne neskoro?

Pracoval som dlhé roky tu v obci ako obvodný montér pre vodu, robil vedúceho na čerpačke, jazdil s cisternou, v pozemných stavbách v Trnave, a plno iných vecí... Až ma prestalo baviť robiť vo firmách, ktoré niekto viedol od desiatich k piatim a nakoniec porozkrádal... Na to, čo sa dialo v deväťdesiatych rokoch, som jednoducho už nemal žalúdok.

Prečo?

Celý život, od komunistov až doteraz, som sa boril s tým, že keď človek niečo ovláda, niekomu podá prst a on mu vytrhne celé rameno... Potom vám dôjde, že musíte niečo urobiť. Povedal som si, ja nescapem, v 55 rokoch som sa rozhodol že nie, tak nie... Ako cítim, tak hovorím. Od malička nás učili poctivosti a tak, ale to už sa dnes nenosí. Preto sám seba neoznačujem za podnikateľa, ale za samostatne zárobkovo činnú osobu, ktorá sa vie postarať sama o seba... Hovorím, že nikdy nie je neskoro a na mene nezáleží a ani na veku... Dvere sú otvorené – pre každého komu, sa chce a hlavne kto vytrvá. Ja

sa užívam aj sám, napriek úrazu, pri ktorom som prišiel o dva prsty na pravej ruke.

Čo predchádzalo myšlienke založiť si v Doľanoch pneuservis?

Môj starší syn pred dvadsiatimi rokmi viedol pneuservis v Trnave, a práve keď som v jednej firme skončil kvôli neplatičom, zavolať ma k sebe. Som strojár, tak ma to celkom chytilo. Začali sme robiť vulkanizácie, čo málokto vie a málokto robí, ale po troch-štyroch rokoch sa firma, ktorej pneuservis patrila, rozsypala. Všetko vytunelovali a skončili sme. Potom som ešte pracoval v Doľanoch na čerpacej stanici, ktorá patrila kamarátovi, chcel som ju kúpiť, ale ani to sa nepodarilo. Na družstve som zakladal ďalšiu firmu, ktorá spracovávala drevo, potom sme vyrábali plastové nádoby pre vinárstvo JM a bazény. Na prvom bazéne, ktorý tam bol aj vystavený, som sa podieľal aj ja. Zváranie mi dali asi už do kolísky, vždy ma bavilo, či už kovov alebo plastu.

Potom ste sa už pustili do budovania vlastného pneuservisu?

Trvalo zhruba štyri roky, kým sa mi pneuservis podarilo postaviť. Absolvoval som nejaké kurzy ekonomiky a pustil sa do toho, lebo som chcel. Kúpil som veľký stroj, pomohli mi priatelia, rodina, zohnať vtedy 450 tisíc korún nebola maličkosť. Začínal som v menšom, kým sa to rozšyľovalo, postupne pribudli ďalšie stroje.

Začiatky podnikania nebývajú ľahké, najmä po finančnej stránke...

Zo začiatku nebola situácia ideálna, zaťažili nás nákupy strojov, musel som si požičať. Ale potom, keď si získate ľudí na svoju stranu, keď vedia, že poskytujete kvalitnú robotu, potom to už ide ľahšie. Drel som, ale nikomu som nezostal dlžný ani cent, všetky pôžičky som splatil načas.

Patríte asi k tým, čo všetko dosiahli iba svojou vlastnou prácou...

Je ľahké začať podnikáť, ak na začiatok dostaneš niečo zadarmo, to aj debil dokáže. Problém je, keď nemáš. Ale ja som nehladoval, postavil som si chalupu, mal som Aviu, robil, čo sa dalo. Človek sa stará - keď má tri decá, musí sa starať.

Ako na vaše podnikanie reagovalo ompitálske okolie?

Samozrejme, že boli reči, závisť v spolupráci s podrazáctvom a nepravosťou... Zo začiatku mi robili dosť veľa prekážok. Nebolo to ľahké. Ale myslím si, že je to všade rovnaké. Chodí ku mne veľa ľudí z celého okolia, ale pomerne málo Doľančanov. Neprekáža mi to, lebo robím celý život s ľuďmi a s niektorými sa robí veľmi ťažko... Ale už si zvykli, sú prekvapení, aké máme prijateľné ceny.

Prácu s pneumatikami asi nedokáže robiť každý, napriek tomu je všade naokolo silná konkurencia...

Jedno je povedať si, čo chcem robiť, a druhé to aj urobiť, keď máte hlboko do vrečka. Nechcem nikoho uraziť a ani podceňiť, ale možno murári to majú omnoho jednoduchšie, čo sa týka investícií... Pneuservis je špecifická robota, postaviť a zariadiť ho je tiež dosť náročné. Pokiaľ však niečo chcete dosiahnuť a vytrvate, vec sa podarí, hoci nikdy nie ľahko. Existuje viac pneuservisov v susedných dedinách, ale poctivou prácou a dobrým prístupom k zákazníkom sme sa dokázali presadiť. Trvalo dva roky, kým si ľudia na nás zvykli a vybudovala sa vzájomná dôvera. Všetko je o ľuďoch a toho sa držím.

Ako reklamu používate traktorovú pneumatiku – prečo?

Je ju poriadne vidieť... Traktorové pneumatiky podobne ako vulkanizáciu nerobí každý servis, vyžaduje si to okrem znalostí a praxe tiež špeciálne vybavenie. Keď som začínal, povedal som si, že musím mať aj stroje na veľké pneumatiky, pre agrosektor. Všade okolo majú farmári a firmy veľa traktorov, kombajnov atď. Takúto robotu už nikto nechce, je to otročina, fyzicky ťažká drina. My máme mašinu na vyzúvanie traktorových pneumatík, ktorú mi prihrala náhoda. Mám veľa dobrých kamarátov,

ktorí mi pomohli postaviť veľké, špeciálne stroje, hydraulické zdviháky. Človek má väčšiu radosť, keď si dokáže niečo zostrojiť sám a ešte pritom ušetrí. Teší ma, že môj mladý to už vidí rovnako. Mám z neho naozaj radosť.

Ako sa vám darí dnes?

Teraz už máme toľko zákazníkov, že môžeme slušne prežiť. Nemôžeme veľmi vyskakovať, ale prežiť sa dá.

V malých, rodinných podnikoch je veľakrát problém s nasledovníkom, keď otca-zakladateľa nemá kto z detí nahradiť. Ako je to u vás?

Robí so mnou môj mladší syn Adam, veľmi šikovný človek, ktorému, obrazne povedané, dáte táčky a urobí z nich vrtuľník. Prax získal v Bohnenkampe v Modre, kde sa veľa naučil. Ak by som s robotou raz musel skončiť, mám ju komu odovzdať.

Takže budúcnosť firmy máte istú?

Keď nastúpil do servisu, pribudlo nám možno 20-30 percent zákazníkov. Uznávajú ho, naozaj mu to páli. Prichádzajú k nám ľudia zo širokého okolia, z Bratislavy, od Piešťan a chalan si začína vážiť robotu. Zveľaďuje, čo som dosiahol ja, takže mu pomáhame a držíme nad ním ochrannú ruku. Ale len v drobnostiach, pretože čo sa týka zodpovednosti a precíznosti, môžem sa naňho spoľahnúť na sto percent. Robí, ako keby to robil pre seba, hneď sa chytil aj vyrovnávania diskov, na ktoré sme kúpili nový stroj. Osem rokov som ťahal sám, ale potom som už toho mal celkom dosť.

Ako sa vám žije v Doľanoch?

Napriek všetkým priekom, čo som musel prekúsať, sa mi tu podniká dobre, ľudia si už tiež zvykli, a už aj tí nepravníci sem-tam prídu. Ono sa to vždy utrasie, ja už na reči nedávam, trpím prievanom v ušiach. Človek si zvykne na horšie veci, ako všetko zabezpečiť, zariadiť, vybaviť, aby som poskytoval služby na úrovni. Mám výbavu, akú som chcel a hoci by som možno ešte veľa chcel, už to nechám na mladého.

Mali ste pri toľkej práci čas na nejaké hobby?

Odmalička ma bavila muzika, vyrastal som tak ako všetci v doľanskej dychovke. Hrával som 27 rokov v kapele na saxofón a gitaru. Volali sme sa Brillant club, starší si určite pamätajú. Vypracovali sme sa, len v trnavskom okrese bolo vtedy 87 kapiel. Chodil som hrať od štrnástich rokov, aj 90-krát do roka. Mal som ponuku od profikapely, ale nechcel som sa živiť muzikou. Bola to zábava, hrali sme možno 500-600 svadieb, ale už to ďalej nešlo. Navyše som abstinent, odpor k alkoholu som mal od malička, a to v kapele nebýva najlepšia kombinácia.

Zahráte si ešte niekedy?

Iba sem-tam z pasie, po úraze už to veľmi nejde. Teraz sú už len nostalgické spomienky a zážitky na celý život.

Kniha je sen, ktorý držíte v ruke

Napriek obrovskej konkurencii internetu, televízie, múdrych telefónov či elektronických čítačiek, ľudia stále neprestali čítať knihy. A to je dobre. Pretože, ako napísal Ján Amos Komenský: „Ten, kto nemiluje knihu, nemiluje múdrosť. Ten, kto nemiluje múdrosť, stáva sa hlupákom.“

Hoci regály kníhkupectiev sa prehýbajú pod množstvom nových i starších kníh, nie každý si ich môže kvôli vysokej cene kupovať tak, ako by chcel. A nie každý túži mať doma police, plné prečítaných kníh. Riešením boli a sú knižnice.

Knižnica v kultúrnom dome

Nie každý Doľančan vie, že knižnicu máme aj v našej obci. Od založenia v roku 1997 ju vedie pani Jana Tichá, ktorá každý utorok a štvrtok od 16. hodiny otvára dvere obecnej knižnice na poschodí kultúrneho domu. Má na starosti takmer 4 tisíc výtlakov kníh, starších i nových, z rôznych žánrov, pre všetky vekové skupiny. Nájdeme tu cestopisy, históriu, náučnú literatúru, zdravotvedu, športové knižky, literatúru pre mládež, pre deti, slovenskú beletriu, veľké svetové romány, jazykovú literatúru, detektívky či romantické bestsellery.

Čitatelia nevymreli

„Knižnicu som pred devätnástimi rokmi preberala z našej školy, knihy skončili kdesi v skrinách a obec sa rozhodla prevziať ju pod svoju správu,“ spomína na svoje začiatky v krá-

ľovstve kníh pani Tichá. Mnoho poškodených kníh sama opravila, pretože, ako hovorí, veľmi málo a nerada knižky vyraduje. Zo začiatku si prichádzalo požičiavať knihy pomerne veľa ľudí, potom nastal istý útlm, ale dnes je to zasa lepšie, prichádzajú noví čitatelia, k pravidelným „klientom“ pribudla základná i materská škola.

Múdrosť zadarmo

Každý, kto si chce v našej obecnej knižnici požičať knihu, sa musí zaregistrovať a dostane preukaz – zápisné je symbolické jedno euro, všetky výpožičky zadarmo. Dnes už má pani Tichá v evidencii 218 čitateľských preukazov, hoci nie všetky sú ešte aktívne. Knihu si môžeme požičať na mesiac, ale ak ju nestihneme včas prečítať a vrátiť, výpožičná lehota sa dá predĺžiť. „Musím ale o tom vedieť, stačí zatelefonovať,“ vysvetľuje J. Tichá. Ale knihy sa vraj v našej obci vracajú poctivo. Sama niekedy zájde za staršími, ktorí sa už ťažšie hýbu, a knižky im prinesie.

Zo života knihy

Práce s knihami má pani Tichá viac, ako len na dve hodiny dvakrát týždenne. Okrem dôkladnej eviden-

cie musí kontrolovať stav kníh, opravuje drobné poškodenia, sleduje termíny výpožičiek a najmä sa stará o prísun noviniek. „Zapisujem si, o ktoré tituly majú ľudia najväčší záujem a tie potom zájdem kúpiť, obec financuje okrem prevádzky aj nákup nových kníh,“ vysvetľuje p. Tichá. Momentálne je podľa nej najväčší záujem o romantické príbehy a detské detektívky, veľa požičaných kníh tiež tvorí povinné čítanie v školách. „V obehu“ má podľa evidencie neustále okolo 70 kníh, podľa zápisov v evidenčných kartičkách vidno, aké knihy si ľudia požičiavajú najčastejšie. Niektorí aj päť naraz.

Stránky o budúcnosti

O osud kníh v budúcnosti pani Tichá strach nemá. Ľudia podľa nej stále čítajú radi a teší ju, že do našej knižnice chodí veľa detí. Každému vie poradiť, odporučiť vhodný titul, nájsť tú správnu knihu. „Vysvetľujem im, že musia čítať, aby vedeli komunikovať, aby mali dobrú výslovnosť, aby sa čosi naučili, napríklad z cudzích jazykov.“ Je dobré, že na to majú príležitosť aj vďaka našej obecnej knižnici. Veď, ako povedal spisovateľ Charles Bukowski, „Bojte sa človeka, ktorý prečítal iba jednu knihu.“

Čo nového v našej materskej škole?

Tí čo chodia po svoje deti, iba občas si povedia: „Nič sa tu nezmenilo, za tie roky, čo sme sem my chodili.“ Majú len čiastočnú pravdu.

Škôlka je síce tá istá, s tými istými múrmi, ale sviatá nám i na novú prístavbu materskej školy, kde priestory budú väčšie, priestrannejšie a triedy svetlejšie. Zatiaľ v tej škôlke, ktorú máme a sme radi, že ju máme, sme čo-to zariadili novým nábytkom, šatníkovými skrinkami pre deti, lavičkami, vybavili sme triedy novými kobercami, v spálni nám deti ležia na novučičkých ležadlách, zakúpili sa nové paplóny s poduškami, ktoré navliekame do nových návlečiek s plachtami.

V každej triede deti sedia a pracujú na nových stoličkách pri nových stolíkoch. V jedálni deti pohodlneedia za novučičkými stolmi. Každá trieda je vybavená poličkami na pitný režim. V malej triede sa deti tešia z novej kuchynky. Na školskom dvore nám pribudli dve krásne preliezačky, avšak jedna z nich nie je ešte postavená, čaká na chlapeckú ruku. A mnoho iných nových vecí.

Od roku 2009 sa deti denne vzdelávajú podľa Štátneho vzdelávacieho programu ISCE 0, ktorý má každá materská škola prispôbený svojim podmienkam ako Školský vzdelávací program. V roku 2015 sa uskutočnila Inovácia Štátneho vzdelávacieho programu, kde mali niektoré vybrané materské školy za úlohu vyskúšať si túto verziu, aby sa následne v prípade pripomienok mohol ešte upraviť. Ostatné materské školy, samozrejme aj my, začínajú s Inovovaným Štátnym vzdelávacím programom pracovať od septembra 2016. Celý pedagogický kolektív sa musí preškoliť, čo nie je otázka chvíľky.

Bude to niečo nové nielen pre deti ale aj pre pedagogických zamestnancov, ktorým tento program dáva viac voľnosti pri práci s deťmi čo sa týka obsírnosti daných tém. V apríli sa uskutočnil zápis detí do materskej školy na školský rok 2016/2017. Do MŠ sa prijímajú deti od troch rokov, deti v predškolskom veku, s odloženou školskou dochádzkou. Do základnej školy nám odchádzajú tento rok iba 4 deti a prihlášok máme niekoľkonásobne viac.

Ako každý rok sú medzi nimi aj prihlášky s deťmi narodenými v mesiaci február, marec 2016, ktoré dovŕšili iba dva roky. Takto sa to opakuje takmer každý rok. Tieto deti patria do jasli, zariadenia, kde je úplne iný personál (zdravotné sestry). Myslím, že je to výzva a otázka budúcnosti, ktorou sa bude obec určite zaoberať, ale momentálne to nie je jednoduché. Na vytvorenie takéhoto zariadenia sú potrebné nemalé finančné prostriedky, nakoľko v takomto zariadení sú iné požiadavky na dieťa čo sa týka stravovania, hygieny, spánku, a mnoho ďalšieho, ale hlavne personálu, ktorý som už spomínala. Jasle spadajú pod Ministerstvo zdravotníctva SR. Ale túto otázku necháme pre kompetentných.

Pripomeňme si na záver ešte čo nás čaká: v mesiaci máj budeme spolu s deťmi stavať na školskom dvore náš detský máj, v júni nás čakajú oslavy MDD, rozlúčka s predškôlkami a Detská olympiáda, na ktorú sa veľmi tešíme.

Oľga Gavorníková, riaditeľka materskej školy

Neubližujme hadom a jaštericiam

Každoročne s prichádzajúcou jarou sa prebúdzajú aj hady a jašterice žijúce v našom okolí. Celú zimu spali a teraz, počas teplejších dní, sa bude často stávať, že sa s nimi stretnete na svojej záhrade.

Tieto stretnutia sa často končia pre naše hady tragicky, keďže veľa ľudí má z nich aj dnes zbytočný strach. V tomto článku by sme vám chceli vysvetliť, prečo sa ich netreba báť, ba naopak, že si ich treba vážiť.

Užovka stromová

Z hadov žijúcich v okolí sa najčastejšie stretnete s užovkou stromovou. Na Slovensku je veľmi vzácna, preto by sme si ju mali chrániť. Do našich záhrad chodí preto, aby lovila myši a potkany.

Užovka obojková

V okolí vodných plôch sa môžete stretnúť s užovkou obojkovou. Typickým znakom je polmesiačik žltej farby na konci hlavy výrazne rozpoznateľný oproti sivozelenému telu. Živí sa žabami a výnimočne slabými alebo chorými rybami. Takže pôsobí ako doktor riek.

Užovka hladká

Výnimočne môžete v dedine stretnúť aj užovku hladkú. Táto kresbou pripomína vretenicu, a preto ju často ľudia prenasledujú. Vretenice tu ale nežijú, takže sa nie je čoho báť. Táto naša najmenšia užovka je rovnako úplne neškodná. Loví malé myši, jašterice a sem tam aj malé hady.

Slepúch lámavý

V okolí našej dediny môžete stretnúť tri druhy jašteríc. Slepúch lámavý je jašterica, ktorá vyzerá ako had. Nemá nohy a živý sa slizniakmi a iným vlhkomilným hmyzom, škodiacim hlavne záhradkárom.

Jašterica zelená

Jašterica zelená je naša najväčšia jašterica. Žije hlavne v okolí vinohradov. Živí sa hmyzom a dokonca výnimočne aj malými myšami. Ohrozuje

ju hlavne nadmerné používanie chemikálií vo vinohradoch.

Jašterica krátkohlavá

Jašterica krátkohlavá vyhľadáva skalky, kopy kameňov a konárov v našich záhradách. Často kladie vajčka do odloženého piesku. Rovnako sa živí hmyzom žijúcim v záhradách.

Všetky hady a jašterice sú prísne zákonom chránené a za ich zabitie alebo ublíženie je pokuta až do výšky 1 840 eur. Zákonná ochrana svedčí o tom, že sú vzácne a treba ich rovnako ako iné zvieratá chrániť. Navyše, prišli vám pomôcť zbaviť sa myši a hmyzu. Ak by ste napriek všetkému mali strach, keď nájdete hada vo svojej záhrade, zavolajte na 0903/950572 – prídem vám ho odchytiť a premiestniť ďalej od vášho domu. Viac informácií nájdete na www.plazyunas.com.

Veselé historky ompitálske

Turisti – ozdoba obce

Milí čitatelia, v tejto novej rubrike by sme vás chceli pravidelne zoznamovať s veselými príhodami, ktoré sa stali v Doľanoch alebo Doľančanom na ich cestách po svete. Vieme, že ich všetci poznáte plno, preto vás prosíme – ozvite sa nám do redakcie a podelte sa cez Doľanské noviny o svoje humorné zážitky, alebo o tie, o ktorých ste počuli, aj s ostatnými. Veríme, že hoci aj malý kúsok „srandy“ nám všetkým dokáže spríjemniť všedné chvíle. Vopred ďakujeme.

Prvý veselý príbeh, ktorým chceme novú rubriku otvoriť, dávajú k lepšiemu naši turisti – menovať ich nemusíme, lebo „aj tak šeci vedzá, kerí to sú...“

Partia ompitálskych turistov sa jedného dňa vybrala na vysokohorskú túru do Vysokých Tatier. Cieľ – Gerlachovský štít. A keďže hora je to poriadne vysoká, bolo sa na ten výstup potrebné aj poriadne vybaviť. A v ruksakoch sa vždy nájde miesto

pre nejakú tú fľašu... Večer pred výstupom prebiehala na chate spoločná príprava – zhodou okolností tamojší bar ponúkal víno od Mikuša, a keď už naši Tatrancom vypili všetky zásoby, rozbehnutí Doľančania vytiahli zásoby vlastné, z ruksakov – čuduj sa svete, víno od Mikuša...

„Porada“ sa pretiahla do neskorých nočných hodín, keď už všetci turisti, čo mali na ráno plánovaný výstup, naberali síl zdravým spán-

kom. Posilnení Mikušovým vínom však ráno Doľančania na údiv všetkých ostatných vyrazili ako prví a kamzičím tempom pokorili najvyšší slovenský štít a jeho 2655 metrov nadmorskej výšky. Upachteným českým turistom, čo sa s úžasom v očiach pridali na vrchole k našim boдрým turistom o čosi neskôr, ponúkali české pivo na osvieženie, ktoré si na Gerlach vyniesli v ruksakoch. Veď človek nikdy nevie...

Dolanáci v Dolanoch

Plnenie nášho zámeru navštíviť postupne všetky Dolany v Čechách pokračovalo i tento rok pod taktovkou štvorice: Leonard Purgiňa, Erik Guldan, Peťo Tichý a ja. K zámeru sme pripojili aj prechod bližšieho pohoria.

Termín sme neplánovali, nakoľko je pevne daný. Druhý aprílový víkend, presne na Bolatickú dvadsiatku. Teda Turistika a potom opäť Turistika. Ak by niekto nevedel, o aké „Bolatice“ ide, tak len pripomínam, že ide o družbu medzi našimi turistami a turistami z Bolatic, ktorí sa každoročne zúčastnia našej augustovej Turistiky pre všetkých.

Cestu sme začali v pondelok 11. apríla 2016 na Bratislavskej hlavnej stanici, odkiaľ sme v noci vyrazili vláčikom do Kralup nad Vltavou a následne do Dolan u Kralup, kde nás poctil svojou audienciou samotný pán starosta. Naše stretnutie sa trochu predĺžilo. Odchádzali sme tesne pred obedom. Predstavivosť o spokojnosti je len na čitateľoch, nedá sa nahradiť slovami chvály. Avšak predsa len musím povedať na margo tamajšieho starostu: Pán starosta v Dolanoch u Kralup je bezprostredný, spoločenský človek, ktorého tam ľudia pre jeho spôsob a prístup milujú. To je práve ten pán, ktorý ma na svedomí vzájomné stretávanie Dolanákov v rámci celých Čiech.

Presúvame sa vláčikom ďalej. Nasleduje zopár prestupov a konečne miesto nášho východzieho bodu - Harachov. Mestečko nebolo čas obzerať. Je hniezdom pre skoky na lyžiach z mamutieho mostíka, ktoré sa nazývajú aj lety na lyžiach. Na najvyšší mostík je viac ako 1000 schodov (Erik ich aj zdolal aj ja, no bolo to viac ako 20 rokov dozadu ☺...) Toto miesto nie je len „Mekka“ skokov na lyžiach, ale aj miesto bežeckého lyžovania. Ochch... krásne tam je...

Kráčame vyššie na hrebeň, na samotnú strechu Čiech – Krkonoše. Hrebeňovka kopíruje Česko – Poľskú hranicu po celej dĺžke v nadmorskej výške viac ako 1200 metrov nad morom. Naša skupina zdolávala v tejto výške 20

km túry denne a to napriek tomu, že v tomto „nešťastnom dátume“ je na horách ešte veľa snehu, a tento rok to inak nebolo. Čím sa námaha o polovicu zvyšovala, tým bola priamo úmerne túra náročnejšia. Avšak naše ciele boli jasné: prameň Labe a Sněžka.

Prameň Labe sme navštívili hneď prvý deň, teda v stredu okolo obeda. Podľa môjho skromného názoru nič moc...malý bol. Sněžka v nadmorskej výške 1602 m bola na programe druhý deň. Nebola to žiadna sranda, snehu v kosodrevine vyše kolien, silný vietor a pršalo iba raz, a to od rána do večera. No v celku pohoda. Zážitok vyslovene turistický. Rozčarovanie na vrchole – ako sa v Čechách hovorí „ticho po pěšine“. Ako rýchlo sme tam prišli, tak sme aj odišli.

Letná turistika v Krkonošiach musí byť naozaj nádherná. Stupne ochrany v národnom parku tam berú všetci naozaj vážne. Celé podhorie na poľskej strane, na ktorú sme mali plán zísť, ale aj česká strana, sú krásne, no ľuďom tam ľahko nie je...málo práce, málo peňazí. Piatočná túra nás zaviedla do malého mestečka Žacléř a ráno sa začínal najpernejší deň našej turistiky, niekoľkohodinové cestovanie, prestupovanie (len 7x za 8 hodín) a konečne vytúžené Bolatice.

Výsledok: veľa zážitkov, mnoho nami navštívených nových miest a to hlavné – osвета o Dolanoch a našej turistike, výmena čísiel a adries. Ak sa chystáte k našim susedom, urobte si pár túr. Je tam na čo pozeráť, rovnako ako u nás.

Zdravím Vás Ompitálané – Horám zdar a turistike zvlášť.

PS: V ČR je 11 Dolan a my sme navštívili štvrté v poradí.

Igor Guldan

Ompitálske oltáriky

Sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi (Božieho Tela) tento rok pripadá na 26. mája. Ide o prikázaný sviatok, ktorého podstata spočíva v oslave daru Eucharistie a vyjadrení úcty k Spasiteľovi prítomnému pod spôsobom chleba a vína vo Sviatosti Oltárnej.

Samotný pojem eucharistia pochádza z gréckeho slova „eucharistein“, čo v preklade znamená „vzdávanie vďaky“. Hlavnou predstaviteľkou hnutia za zavedenie sviatku Božieho Tela bola svätá Juliana z Liége (1192 – 1258). Pápež Urban IV. v roku 1264 encyklikou „Transiturus de hoc mundo“ rozšíril slávenie tohto sviatku na celú Cirkev. Z dôvodu, že Ježiš Kristus ustanovil Sviatosť Oltárnu pri poslednej večeri na Zelený štvrtok, slávi sa tento sviatok vždy vo štvrtok po Nedeli Najsvätejšej Trojice, resp. druhý štvrtok po Turícach – Zoslaní Ducha Svätého.

V tento deň sa v rôznych farnostiach Slovenska konajú tradičné eucharistické procesie na čele s kňazom nesúcim pod baldachýnom monštranciu s kúskom premeneného chleba ulicami miest a dedín. Je to vlastne sprievod vďakyvzdania a rovnako prosebný sprievod za odprosenie na odpustenie hriechov, za Božiu ochranu pred mnohými ťažkosťami, pohromami, chorobami, pred vojnou.

Aj v našej obci a farnosti sa procesia na sviatok Božieho Tela koná už dlhé roky, ako vraví jedna z oslovených „pamätníčok“ tohto sviatku Juliana Krchnáková, rod. Tomašovičová, koná sa už „od nepamäti“. Vždy to bývalo vo štvrtok, ale za totalitného režimu bola procesia zakázaná a povolené to bolo iba v nedeľu pred kostolom. Tradičný sprievod po dedine sa obnovil až po r. 1968.

Teta Ilka Krchnáková spomína, že sprievod vychádzal vždy z kostola, pekne usporiadaný, tak, že išli dvaja veriaci po jednej strane a dvaja po druhej strane a v strede bol „voľný plac“. Lipky boli vysoké, pri každom dome, pričom boli pevne s kolíkmi osadené nielen pri oltárikoch, ale aj v prostriedku, kde tiekol potok, teda z oboch strán. Na lipky sa chodilo už deň predtým.

Oltáriky boli vždy štyri a mali to väčšinou tí istí ľudia a to: 1. Teofil Mruškovič (hovoriť sa im aj „Múdiri“), 2. Štefan Palkovič, 3. Anton a Karol Tomašovičovi („Káčici“) a 4. Melichar Schwarz („Badžuchi“).

Obrazy Svätých boli pribíjané na drevené brány. Teta Ilka Krchnáková dodáva, že mnohé z organizovania sprievodu z minulosti zostalo zachované až po sú-

časnosť. Napr. že v sprievode sa niesol kríž, za ktorým išli prvoprijímajúce deti a ostatné deti, ktoré rozсыпали lupene kvetov po ceste. Ďalej baldachýn nad kňazom s monštranciou niesli tiež štyria muži. Otáčalo sa pri Káčikovom (Tomašovičovom) moste. Sprievod na Božie Telo vždy sprevádzala kostolná dychová hudba, čo dodalo tejto procesii naozaj slávnostnú atmosféru.

Spomienky prvej pamätníčky doplnila aj druhá žijúca pamätníčka Margita Tichá, rod. Mikovičová. Potvrdila, že vždy boli štyri oltáre, lebo to znamenalo nielen štyri svetové strany, ale aj štyroch apoštolov evanjelistov. Z tohto dôvodu sa pri každom oltáriku čítala krátka stať z Evanjelia. Každé zastavenie pri oltáriku sa končilo sviatostným požehnaním. Teta Margita Tichá ďalej spomína, že aj oni, teda Mikoviči, mávali určitý čas oltárik s obrazom Krista Pána, držiaceho knihu. Tento obraz dostali do daru od zomrelého VDP. farára Imricha Mikoviča.

Procesia bola vždy po druhej sv. omši, ktorú zaviedol až VDP. farár Alfréd Stach (dovtedy bola len jedna omša o 10.00 hod.). Nálada v dedine bola slávnostná už od skorého rána. Lipky, ako spomínala aj Juliana Krchnáková, boli zabezpečené už deň predtým a dávali sa skoro ráno v deň sviatku, pekne nahusto, v zeleni bola aj voňajúca „materidúška“ a tak celá dedina bola ako jeden koberec, na ktorom vynikal tečúci potok. Mládež bola oblečená v ompitálskych krojoch. Jednotlivé slohy nábožných piesní pedspevovali chlapi speváci a boli aj modleníci a muzikanti. Tí nesmeli chýbať za žiadnu cenu.

Teda takto si zaspomínali na sviatok Božieho tela naše dve ochotné pamätníčky, za čo im vyslovujeme úprimné poďakovanie. Ja už len dodávam, že úcta k Eucharistii je aj dnes, alebo lepšie povedané, práve dnes, veľmi potrebná a to nielen v tejto tradičnej procesii, ale aj vo sv. omšiach a štvrtkových adoráciách.

Eucharistický kult nie je folklór, je to prejav nášho vzťahu s Kristom v Eucharistii a preto jej slávenie patrí neodlučiteľne k nášmu životu.

JUDr. Ida Konopová, PhD., zástupkyňa starostu

Okienko zo života farnosti Dolány

Rímskokatolícky farský úrad v Dolánoch, resp. jeho správca VDP. farár Mgr. Ján Buček, zorganizoval 3. apríla na 2. Veľkonočnú nedeľu, t. j. Nedeľu Božieho milosrdenstva, slávnostný koncert.

Po liturgickej pobožnosti a podaní občerstvenia v prístavbe kostola sa začal samotný koncert. Hosťami bola speváčka, herečka a moderátorka Maja Veľšicová a Miro Fanchovič, ktorý koncert nielen moderoval, ale aj spieval a jednotlivé spevácke vystúpenia dopĺňal krásnymi slovnými myšlienkami. Medzi vystupujúcimi umelcami a prítomný-

mi veriacimi sa vytvorila vzájomná harmónia a pravá duchovná i duševná pohoda.

Fotodokumentáciu z koncertu tentokrát zabezpečil náš pán farár a o chutné občerstvenie a dobrú náladu hostí sa znovu a ochotne postarala rod. Dulanská z Dolian v ich rodinnom dome. Všetkým Pán Boh zaplať – ďakujeme.

V dnešnej rubrike chceme odovzdať aj úprimné poďakovanie – Pán Boh zaplať nemenovaným ochotným veriacim a občanom našej obce, ktorí sa v ostatnom čase venujú starostlivosti a skrášľovaniu krížov, sôch a obrázkov na rôznych miestach v našej obci.

A na záver ešte jeden oznam:

V nedeľu, 5. 6. 2016, sa koná tradičná púť k úcte Božského Srdca Ježišovho vo farnosti Sološnica, okr. Malacky. Slávnostná sv. omša bude o 10.00 hod. a tak, kto bude mať záujem, môže sa púte zúčastniť (v prípade organizovania spoločným autobusom z Dolian alebo individuálne).

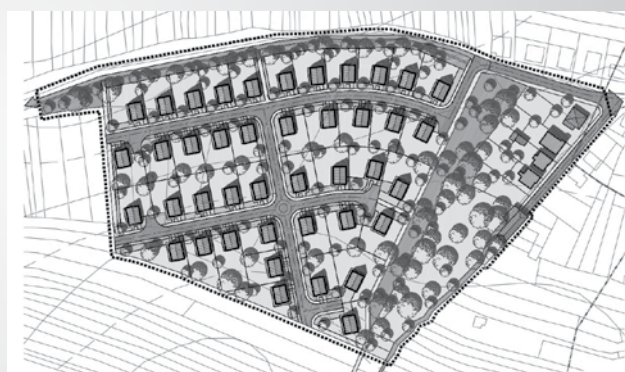
JUDr. Ida Konopová, PhD., zástupkyňa starostu

Obec Dolány ponúka

Obec Dolány vyhlasuje obchodnú verejnú súťaž na prevod vlastníctva k majetku vo vlastníctve obce.

Predmetom súťaže je predkladanie návrhov na uzavretie kúpnej zmluvy na predaj nehnuteľnosti v katastrálnom území obce Dolány, okres Pezinok, pozemku, lokalita: Za rybníkom, a to konkrétne parcela registra „C“ č. 1994/7, Ostatné plochy, o výmere 27 200 m², ktorá je vo výlučnom vlastníctve obce Dolány.

Pozemok je určený na zástavbu samostatne stojacich rodinných domov v súlade s urbanistickou štúdiou obce Dolány lokalita „Za rybníkom“ a so súvisiacou dokumentáciou tejto štúdie. Lokalita sa nachádza v juhozápadnej časti obce a tvorí samostatný obytný okrsok. Ide o lokalitu v stavebnej príprave, ktorej rozsah bol prevzatý do návrhu Územného plánu obce Dolány. Do parcely nezasahujú žiadne ochranné pásma.

Minimálna kúpna cena pozemkov bola stanovená znaleckým posudkom na 390 000 eur. Viac informácií nájdete na www.dolany.sk.

Svadobná a eventová agentúra

Dolány 275, 900 88 Dolány

0917 866 553

agentura@brilliantagency.sk

www.brilliantagency.sk

 Brilliant Agency

Čo sa udialo v Doľanoch

Kvapka krvi tu bola opäť

V polovici marca, presne v utorok, 15.3. o 8. hodine ráno, prišla do našej obce mobilná odberová jednotka krvi. Jej posledný výjazd do Dolian sme zaznamenali vlni, 3. novembra. Priamo v kultúrnom dome tak mohli znova darovať krv všetci tí, čo sú ochotní pomôcť ľuďom, ktorí to zo zdravotného hľadiska potrebujú. Akciu Kvapka krvi pre dobrovoľných darcov opäť zorganizovali poslanci obecného zastupiteľstva a starosta. Poďakovanie preto patrí tak im za dobrú prípravu akcie, ako aj všetkým tým, čo nezištne prišli darovať krv.

Úspešný koncert Duo Jamaha

V nedeľu 17. apríla vystúpila v našom dome kultúry populárna hudobná skupina Duo Jamaha z obce Letničie, okr. Skalica (otec Alfonz Kotvan a syn Ing. Marián Kotvan).

Po úvodnom privítaní a predstavení hudobnej skupiny začal samotný koncert, počas ktorého bola atmosféra publika v sále i na balkóne naozaj veselá a uvoľnená. Duo Jamaha sa predstavili nielen svojím bohatým multižánrovým repertoárom pre všetky vekové generácie, t.j. ľudové piesne, tanečné piesne, domáce a zahraničné hity a moderné remixy, ale aj vtípmi a úsmevnými príhodami v podaní Ing. Mariána Kotvana.

Osobitne treba pochváliť obecnosť, ktoré sa spevom aktívne zapájalo do jednotlivých piesní a spontánnym potleskom odmeňovalo hudobníkov. Po skončení koncertu bol hudobnej skupine okrem slovného poďakovania odovzdaný symbolický darček – balenie výborného vína z Vína z mlyna Doľany. Potom vo vedľajšej miestnosti DKJF nasledovalo spoločné priateľské posedenie s občerstvením, na ktorom vládla dobrá nálada až do konca. Ďakujeme týmto všetkým sponzorom a členom organizačného i pomocného tímu za ich ochotu a praktickú pomoc pri príprave a realizácii koncertu.

JUDr. Ida Konopová, PhD.
zástupkyňa starostu

Dogtrekking sa teší rastúcej obľúbe

V poradí už tretí Vinohradnícky dogtrekking, ktorý na prvú májovú nedeľu už tradične organizuje Vinárstvo JM Doľany, si získava stále väčšiu obľubu a popularitu. Každý rok prichádzajú noví ľudia, tento rok ich prišlo na nádvorie areálu Vinárstva JM spolu takmer 180 a priviedli so sebou vyše stovky svojich štvornohých miláčikov. Okrem zaujímavej trinásťkilometrovej turistickej trasy cez vinohrady a opekačky na Trazníkoch pripravili organizátori pre účastníkov aj obľúbené fotenie so psíkmi do súťaže Pes-sympaťák na facebooku. Samozrejme, na vydarenej akcii nemohla chýbať degustácia vín z Vinárstva JM Doľany, predaj farmárskych výrobkov, ukážka výcviku psov či poradňa veterinára priamo v areáli.

Konečne lepší prehľad

Vodiči si už iste zvykli dávať na zákrute pri zrkadle veľmi veľký pozor, najmä ak odbočujú z hlavnej cesty doľava smerom k obchodu alebo do ulice k plantovisku. Riešiť neprehľadnú a nebezpečnú situáciu pomáha zrkadlo, umiestnené pri autobusovej zastávke. Asi najlepšie vyhovovalo ešte to staré, veľké a okrúhle, v ktorom vodiči videli najviac. To však doslúžilo a nové, štvorcové zrkadlo bolo malé. Na žiadosť starostu ho správa ciest vymenila za trochu väčšie, ale aj to sa časom zarosovalo, uvoľnilo a skresľovalo výhľad. Pred pár týždňami teda správca komunikácie namontoval ďalšie, ktoré zatiaľ celkom vyhovuje. Dúfajme, že do tretice všetko dobré.

Vysoký máj, skromnejšia zábava

Počasie bolo výborné, máj vyše tridsaťmetrový, zábava ako zvyčajne dobre pripravená, so živou muzikou, cigánskou pečenkou a dobrým vínom. Napriek tomu sa v predvečer prvého mája zišlo pred hasičskou zbrojnicou menej ľudí, ako po iné roky. Možno bola dôvodom menšej účasti svadobná oslava v kultúrnom dome, ktorá prebiehala v tom istom čase, alebo akcie v susedných obciach. Škoda. Príjemné stretnutie s ostatnými Doľančanmi pod čerstvo vztýčeným májom a v predvečer voľného dňa, by si rozhodne nemal nechať ujsť nikto z nás.

Jar prišla na Godovu skalu

Ako sa už stalo zvykom, okolo sviatku všetkých Jozefov je pre turistov, ale aj neturistov či deti pripravený Jozefovský výstup na Godovu skalu. Nenáročná túra spojená s opekačkou tento rok pripadla na prvú jarnú nedeľu, teda 20. marca. A hoci počasie ešte nebolo celkom jarné, na pikniku panovala príjemná atmosféra a dobrá nálada. Organizátorom patrí poďakovanie nielen za dobrý guláš, ale tiež za pekný výlet pre celú rodinu, spojený so symbolickým vítaním jari.

Nenechajte si ujst'

Program akcií v Doľanoch
v najbližších troch mesiacoch

15. máj, nedeľa, 16,00 hod

Deň matiek

KD J. Fándlyho, Doľany

20. – 21. máj, pi-so, od 13 do 20 hod

10. ročník Otvorených pivníc na Sv. Urbana

Vinárstvo JM Doľany, Vína z mlyna, Vinhor (Vinárstvo Horváth), ZetWine (Vinárstvo I. Zubaj)

21. máj, sobota, od 10,00 hod

Medzinárodný festival vo varení guláša

„vo voľnom štýle“

Námestie Častá

21. máj, sobota

Noc múzeí a galérií

Hrad Červený kameň

26. máj, štvrtok

Sviatok Božieho tela („Oltárik“)

Farský kostol Sv. Kataríny

29. máj 2016, nedeľa, o 17,00 hod

Slávnosť Sv. Urbana – obrad požehnania viníc

Pri kaplnke vo vinohradoch

28. – 29. máj, sobota, nedeľa

Rothenstein – Rytiersky turnaj na koňoch

Hrad Červený kameň

5. jún, nedeľa, 14,30 hod

Detská olympiáda, veselé športové súťaže pre malé i väčšie deti

Futbalové ihrisko TJ Doľany

5. jún, nedeľa, od 10,00 hod

Púť k úcte Božského Srdca Ježišovho

Sološnica, okr. Malacky

2. – 3. júl, sobota, nedeľa

Festival zabudnutých remesiel

Hrad Červený kameň

5. júl, utorok, 15,00 hod

Oslava sviatku Sv. Cyrila a Metoda

Kostolík Sv. Leonarda

24. júl, nedeľa

Futbalový turnaj o Pohár starostu – dorastenci

Futbalové ihrisko TJ Doľany

31. júl, nedeľa

Futbalový turnaj o Pohár starostu – seniori

Futbalové ihrisko TJ Doľany

30. – 31. júl, sobota, nedeľa,
16,00 – 21,00 hod

Viecha na mlyne

Vína z mlyna

14. august, nedeľa,

Turistika pre všetkých

*Štart a registrácia od 6,00 hod.
pri CZŠ Doľany*

Tvorivé dielne sú tu znova

Po vyše roku sa znova rozbiehajú Tvorivé dielne pre deti v klube nad obecným úradom. Spolok pre krajší život v Doľanoch pozýva deti s rodičmi každý piatok od 16,00 hodiny, aby spolu v klube strávili pekné chvíle pri rôznych ručných či výtvarných prácach, spoločných hrách a užitočnej zábave. Témy na každé stretnutie budú vopred známe na facebookovej stránke spolku, pracovný materiál bude pripravený. Stačí len prísť, pozývame všetkých.

Kontajnery pre veľký odpad

Tak ako vždy, po veľkom upratovaní, budú pre obyvateľov našej obce k dispozícii kontajnery pre veľkoobjemový odpad, a to v dňoch 8. a 9. júla, piatok a sobotu. Kontajnery budú umiestnené v areáli PD Doľany v piatok popoludní a v sobotu dopoludnia. Pripomíname, že nie sú určené na kov, sklo, plasty ani elektroodpad, bioodpad či drobný stavebný odpad.

Doľany v Dolanoch

Obec Doľany (Dolany) nájdeme na Slovensku ešte v okrese Levoča, v Českej republike má rovnaký názov dokonca jedenásť obcí. V jednej z týchto obcí (strieda sa ich šesť) sa každoročne schádzajú Dolančania z Čiech na stretnutí „Dolany v Dolanech.“ Tento rok sa už 16. ročník stretnutia „Dolanákov“ uskutoční v sobotu, 18. júna v Doľanoch pri Jaroměři v okrese Náchod. Srdečne pozývame, viac informácií sa dozviete na obecnom úrade.

**Bratislavský
samosprávny
kraj**

Podakovanie Redakcia Doľanských novín ďakuje za finančnú podporu tohto čísla spol. Continental Film a p. Michalovi Drobnému.

**Doľanské
noviny**
Slovom a obrazom o živote a ľudoch v Ompitáli

DOLANSKÉ NOVINY, štvrťročník obce Doľany, vydáva Obecný úrad v Doľanoch, 900 88 Doľany 169, IČO 00 304 727.
Redakcia: PhDr. Peter Mariányi, PhDr. Andrea Heldová. Príspevky externých autorov nereprezentujú názor redakcie.
Vychádza v náklade 600 kusov, nepredajné – distribúcia zadarmo. Ročník 6., číslo vyšlo v máji 2016.
Grafická úprava a tlač: Ing. Daniel Ďurďovič, denki@denki.sk
Kontakt: OÚ Doľany, e-mail: dolanskenoviny@gmail.com, www.dolany.sk

ISSN 1339-1240 • EV 4366/11